

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

2. *Ex una eademque cum Patre essentia.* Eò collineat geminum hoc juramentum : Amen, Amen, dico vobis, qui accipit, si quem misero, me accipit : qui autem me accipit, accipit eum, qui me misit.

Hoc verbi *Praconibus* magno est solatio. Quia enim pro Christo legatione funguntur, 2. Cor. 5. v. 20. ejus patrocinio niti & certi esse possunt, quod Dominus quæcunque sibi eveniant, visurus & requisiturus ea sit, 2. Paral. 24. v. 22.

Auditores verò caveant sibi, ne Christi legatos despiciant, sed eosdem accipiant, h. e. omnia bona exhibeant. Hoc Christo ipsi præstatur. Qui enim inquit, accipit, si quem misero, me accipit : qui autem me accipit, accipit eum, qui misit me. O do-

mum beatâ! in quâ ejusmodi hospites grati conveniunt. Quis Christum non susciperet ? Quis non Patrem cœlestem ? At qui audis hîc, quod quando Christi Ministros accipis, id eodem ipsum loco habiturum esse, ac si Christum ipsum ejusque Patrem cœlestem accepisses. Ipse enim & Pater unum sunt, Joh. 10. v. 30. Quin & tales beneficos vicissim recipiet in æterna tabernacula, Luc. 16. v. 9. Ubi tùm demùm plenè experientur, quomodo Filius in Patre, & Pater in Filio sit, & summum hoc Mysterium cum omnibus Angelis & Electis venerabuntur in æternum.

Fiat id per Christum, Dominum & Servatorem nostrum,
Amen.

DOMINICA REMINISCERE.

Textus

Historia Passionis juxta quatuor Evangelistas.

EXORDIUM.

HOdierna Dominica ab antiquis temporibus appellatur Reminiscere, quia olim in Ecclesia Latinâ in introitu cantarunt ex Psalm. 25. Reminiscere Domine miserationum tuarum. Hoc ipso Majores nostri respexerunt prælectum Evangelium, in quo de muliere Cananæ agitur, quæ Christi auxilium imploravit : Miserere mei Domine, Fili David : Filia mea malè à Dæmonio vexatur. Ille verò nulum principio ipsi verbum respondere voluit, donec tandem ad iteratas ejus supplicationes, misericordiâ suâ superatus, ipsi auxilium his verbis præstitit : O mulier, magna est fides tua, fiat tibi sicut vis.

Et

Et sanata est filia ejus ex illâ hora, ut Matthæus indicat c. 15. v. 21. seqq.

Nos quoque Reminiscere nostrum celebrare possumus, quando pro instituti ratione, juxta manuductionem prælecti Evangelii consideramus

I. *Triplicem querelam*, ubi nobis exhibetur

1. *Mundi ingenium*, qui veritatem ferre nequit. Cur enim Christus secessit in partes Tyri & Sidonis? Non aliam ob causam, quam quia Phariseis & Scribis veritatem dixerat; id malè habuit eos, ut Servatorem odio infensissimo prosequerentur, & consilium de ipso interficiendo inirent. Verùm Christus insidias eorum animadvertens, in tempore fugâ sibi consuluit. Idem piis Christianis evenit. Quia enim de mundo non sunt, sed Christus elegit eos demundo, propterea odit eos mundus, Joh. 15. v. 19.

2. *Filiolæ periculum*, quæ malè à Dæmonio vexabatur. Id Deus ita permisit, hodieque permittit, quando parentibus in memoriam revocare vult, quomodo in juventute vitam degerint. Quando enim patres comederunt uvas acerbis, dentes filiorum obstupescunt, Ezech. 18. v. 2. adeoque parentum pœnam lueretentur, quale in Davidis filiolo exemplum habemus, 2. Sam. 12. v. 14.

3. *Matris repudium*, quod tertiâ vice fert, idque propter peccata factum: erat enim mulier gentilis, sicut adhuc hodie Deus peccatores non audit, Joh. 9. v. 31. Peccata enim nos & Deum nostrum dividunt, Esa. 59. v. 2.

II. *Triplicem medelam*, quæ fluit

1. *Ex orationis victoria*, quam & nobis

commendatam habeamus. Multum enim valet deprecatio justî assidua. Jacob. 5. vers. 16.

2. *Ex fidei gloria*. Dicit enim Servator: O mulier, magna est fides tua, fiat tibi sicut vis. Ita perpetuò oculi ejus respiciunt fidem, Jer. 5. v. 3. Ideo hæc præcipua nostra cura sit, ut habeamus fidem & bonam conscientiam, 1. Timoth. 1. v. 19. 1. Joh. 3. v. 23.

3. *Ex miraculosa sanationis memoriâ*. Sanata enim est filia ejus, ex illâ horâ. Hinc apparet, quàm præstantem Servatorem & auxiliatorem in Christo habeamus, qui non modò os veridicum, cujus opera sunt in veritate, Psal. 33. v. 4. sed & manum omnipotentem habet, quâ omnia mutare valet, Psal. 77. v. 11.

III. *Triplicem cautelam*, tribus Regulis inclusam, quarum

1. *Indefinenter clama*, juxta illud: Tristatur aliquis vestrum? oret. Jac. 5. v. 13. Hoc optimum medium est, à Deo ipso præceptum, Psal. 50. v. 15.

2. *Repulsam tolera*. Id mulier Cananæa observavit, à qua nos idem discere debemus, ne resiliamus, si Christus quandoque peregrinum se simulet, sed auxilium patienter expectemus. Quia non repellat in sempiternum Dominus, Thren. 3. v. 31. seqq.

3. *Catellum te presta*. Quemadmodum enim catellus coram mensâ expectat & tandiu latrat, dum ossa panis ei obiciatur: Ita nostrum quoque erit, ut coram Deo nos humiliemus, dum micæ misericordiæ ejus accipiamus. Non enim sibi potest homo accipere quicquam, nisi fuerit datum de cælo, Joh. 3. v. 27.

Hæc

Hæc iterum hodierni Evangelii idea est, quam in Exordio hoc præmittere volumus. Jam ad meditationem Passionis Dominicæ nos conferemus, cujus Propositio trimembris est:

- I. Christi contristatio.
- II. Apostolorum litigatio.
- III. Status futuri prænnunciatio.

J. J.

Exegesis.

Nullum est gaudium, sine dolore, tri-
to proverbio dicitur. Id Christo Ser-
vatori nostro accidit. Sicut enim in præ-
cedentibus audivimus, ardenti flagravat
desiderio, discipulis suis valedicendi, &
cum iisdem agnum Paschalem comedendi:
Sed gaudium illud non diuturnum
fuit. Cum enim accumberet cum duode-
cim, & proditorem suum coram conspi-
ceret, turbatus est Spiritu, tristissimâ usus
querelâ, hisce verbis: Amen, Amen dico
vobis, quia unus ex vobis tradet me, ma-
nus tradentis me, mecum est in mensa.

Hic notemus

I. Ipsam querulationem, quam Evange-
listæ describunt

I. Ratione temporis. Cum enim JESUS
hæc dixisset, intellige, vos mundi estis, sed
non omnes, & videbar, Judam hæc om-
nia despiciere, valdè perturbatus est, &
nihilominus in ejus commodum peculiarem
actionem instituit, tentans, utrum
ipsum ad frugem reducere possit. Non
enim delectatur morte morientis, Ezech.
35. v. 32. idèd dissimulat peccata homi-
num propter pœnitentiam, Sap. 11. v. 24.

sed apprimè cavendum est, ne divitiarum bo-
nitatis ejus, & patientiæ & longanimitatis
contemnamus, Rom. 2. v. 4. Tàm cito
enim irasci potest, quàm miseri, & ira
illius in peccatores non desinit, Sir. 5.
v. 71.

2. Ratione ponderis, quod observabis,
considerando

1. Contristationis modum, turbatus enim
est Spiritu (ἐταράχθη h. e. tanto dolore
perculsus est, ut eum abscondere non
potuerit, & vehemente r animum ejus an-
xit, quod nocentissimum ejusmodi co-
lubrum in sinu quasi suo foverit, & proditorem
suum hæcenus commensalem alue-
rit. Non leviter enim mordere solet,
quando pro beneficiis è fido pectore pro-
fectis, nil nisi ingratitude recipimus,
Si inimicus meus maledixisset mihi, susti-
nuissem utique. Tu vero quasi ordinis
mei dux meus, & notus meus, Psalm.
55. v. 13.

Hoc probè tenendum est. Adhuc ho-
die identidem in magnam animi pertur-
bationem & tristitiam conjicimur, aut, ra-
tione commissorum peccatorum, quæ
animum nostrum angunt, aut quod clan-
destinum animi scrupulum habeamus, ra-
tione multarum miseriarum, quibus ab
utero matris usque in sepulchrum subje-
cti esse tenemur. Cibabat enim nos Deus
pane lacrymarum, & potat nos lacry-
mis copiosè, Psal. 80. v. 6. Sed confi-
dite, Dilecti! JESUS socius noster factus
est, & perturbatione suâ, Ordinem mæ-
storum sanctificavit, ut Deum diligen-
tibus omnia in bonum cooperentur,
Rom. 8. v. 28. & cum venerit tempus
refri-